

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd Herbipolin Abbatis, viri suo aeuo doctiss. ... Partis Opera Historica, Qvotqvot hactenus reperiri potuerunt, omnia

Partim E Vetvstis Fvgientibusque editionibus reuocata, & ad fidem
Archetyporum castigata; partim ex manuscriptis nunc primùm edita ;
Qvorvm Catalogvm Aversa pagina exhibet

Iohannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd
Herbipolin Abbatis, viri suo æuo doctissimi Secvndæ Partis Chronica
Insignia Dvo - I. Coenobii Hirsavgiensis, Diœcesis Spirensis: eius
foundationem & progressum ab Anno Christi DCCCXXX. vsque ad Annum
MCCCLXX. II. Coenobii ...

Trithemius, Johannes

Francofvrti, 1601

De Domino Craftone, Hvivs Monasterii Abbate 28. qui præfuit annis 11. &
de varijs gestis illius temporis in Alemania.

urn:nbn:de:0128-1-17336

& successoribus eius, in quo sibi mutuo fidelem assistentiam contra quoscunque iniuriosos promiserunt: ut patet in literis eiusdem confederationis, quæ data fuerunt anno præscripto calendas Septembris in Moguntia.

M C C L X X X.

Albertus Magnus obiit.

Anno Volandi abbatis 5. dominicæ natiuitatis 1280. obiit Albertus Magnus orator prædicatorum, quondam episcopus Ratisponensis in Bawaria, anno ætatis suæ 87. Colonia in medio choro conuentus sui sepultus, non sine opinione sanctitatis.

Confirmatio priuilegiorum.

Eodem anno Nicolaus papa tertius, anno pontificatus sui tertio, confirmauit omnia priuilegia, libertates & bona huius monasterij Hirsaugiensis, ad instantiam abbatis & conuentus, dans eis bullam sub plumbo in Auinione, ut moris est, 8. calendas Decemb. Alam. quoque bullam confirmationis priuilegiorum dedit eidem Romæ apud S. Petrum, 13. calendas Ianuarij, anno pontificatus sui primo.

M C C L X X X I.

Rudolphus rex in Bohemia profectus.

Anno autem Volandi abbatis 6. dominicæ natiuitatis 1281. Rudolphus rex Romanorum, rebus in Austria & Bohemia prospere gestis, dataque filia sua in matrimonium Wentzlaio filio regis Bohemæ Odachari, quem vita & regno (sicut supra diximus) inuicuit, & assignato illi cum filia regno paterno, ad negotia imperij reuersus est. Et primo quidem in Nurenberga, deinde in Franckofordia conuentum principum celebravit: omnia castella & latibula prædonum in circuitu destruxit. Post hæc magnum exercitum duxit in

Rex Burgundiam subicit. Colmaria, Thurregii, Berona, Hagenuu.

Burgundiam contra comitem illius terræ, mandatis suis in obedientem, & Bisuntinam ciuitatem obsidione cingens obtinuit. Comitem quoque ipsum cum maximo exercitu ad bellum occurrentem superauit, & in deditionem coegit. Rediens autem de Burgundia Colmariam, Thurregum, Beronam & Hagenau, ciuitates in rebellionem coniuratas expugnando cepit, auctoritatibus rebellionis partim occisis, partim proscriptis, & siluiter coram eo in pace.

Nicolaus papa 3. obiit.

Eodem anno obiit Nicolaus papa tertius Romæ, apud S. Petrum, cum honore sepultus, & vacauit sedes Apostolica mensibus quinque, propter discordiam cardinalium: quibus elapsis tandem elegerunt Simonem sanctæ Cecilie presbyterum cardinalem, natione Gallum, exciuitate Turonensi oriundum, qui 10. calendas Aprilis coronatus, & Martinus quartus vocatus, præfuit annis 4. mente vno, vir sanctissimæ cõuersionis, qui miraculis claruisse fertur.

M C C L X X X I I.

Volandus abbas deponitur.

Anno sequenti, qui fuit dominicæ natiuitatis 1282. cum Volandus abbas malo suo regimine, insigni huic monasterio, tam in spiritualibus quam temporalibus damna grauissima intulisset, fratres in solentiam eius & nihilam prodigaliter diutius ferrentes, consilij amicorum vsi, cum tandem ad resignationem abbatie, quam vtiliter gubernare & regere non valuit, induxerunt. Resignauit ergo abbatiam ad manus fratrum, duodecimo cal. Februarij anno Domini 1282. indict. 10. postea quæ eam male reuulset annis 6. mensibus 8. diebus 14. non sine damno cœnobij.

DE DOMINO CRAFTONE, HUIUS MONASTERII ABBATE
28. qui præfuit annis 11. Et de varijs gestis illius temporis
in Alemania.

VACANTE itaque monasterij huius abbatia, per resignationem Volandi quondam abbatis, ne damna ex diutina vacatione in aliquo pateretur, conuenientes ad locum capituli fratres, de substituendo pastore maturum cœperunt habere consilium: ne si minus consulte, ut prius contigit, eligerent, grauiora mala sustinerent: post varios itaque tractatus inter se necessario habitos, tandem elegerunt Craftonem monachum, & maiorem huius monasterij, tunc temporis cellarium, virum maturum, & negotijs temporalibus expertum, natione Sueuū, honestisq; parentibus ortū, & fuit octauus & vicissimus huius monasterij abbas: qui confirmatus à Friderico de Bolandia episcopo Spirensi, & ex more benedictus, præfuit annis 11. & aliquot mensibus: qui cum esset experientia doctus in cura rei familiaris, satis vtiliter & modeste singula disposuit. Veruntamen collapsam regularis discipline obseruantiam, reducere ad pristinum feruorem non potuit.

Crafto fit abbas 28.

Præfuit annis 11.

Richenstein, Schonck.

Iudeorum persecutio.

Anno autem prænotato, Rudolphus rex Richenstein & Schonck castra prædonum munitissima, violenter cepit, ac funditus subuertit.

Eodem quoque anno secunda feria post festū dominicæ resurrectionis ciues Moguntini seditione facta in Iudeos, multos interfecerunt, & reliquos omnibus bonis spoliatos de ciuitate eiecerunt, moxque generalis Iudeorum persecutio in Alemania tota secuta fuit.

Anno

MCCLXXXIII.

Anno Craffonis abbatis primo completo, qui fuit dominicæ natiuitatis 1283, in die S. Potentiana virginis, comites de Henneberg exercitum contra Bertholdum episcopum Herbipolensem producentes, fortissimum oppidum Suartzach iuxta Mogonum igne combusserunt, & monasterium S. Felicitatis nostri ordinis ibidem extra muros situm spoliates, omnia quæ inuenerant deportarunt.

Eodem anno Martinus papa quartus, legatum de Latere misit in Alemaniam episcopum Tusculanum, qui veniens ad Herbipolim in præsentia Rudolphi regis Roman. & multorum principum, episcoporum, abbatum, ducum, comitum atque nobilium concilium celebrauit, ubi inter alia legatus ipse nomine papæ, contributionem decimi denarij à clero, & rex ab vniuerso populo imperij instantissime exigere cœperunt, multis principibus in eorum sententiam consentientibus. Siphridus autem archiepiscopus Colonienfis & Henricus archiepiscopus Treuororum, contra insolitam ac nimis grauem exactionem se fortiter opposentes, negotium penitus reuocarunt.

MCCLXXXIII.

Anno Craffonis abbatis 2. dominicæ natiuitatis 1284. obiit Fridericus episcopus Wormationis: cui successit Simon de Schoneck, & præfuit annis 8. mensibus tribus, diebus 14. vir iustus & miræ probitatis, qui multa bona fecit.

Eodem anno secunda die mensis Aprilis obiit Wernerus de Falckenstein archiepiscopus Moguntinus in maiori ecclesia sepultus, & vacauit sedes Moguntina ferme per triennium: duobus in dissensione electis, videlicet Petro canonico Basiliensi maioris ecclesie præposito, qui fuerat medicus Rudolphi regis Romanorum, & Gerharo de Epstein archidiacono Treuerensi, quibus apud sedem apostolicam de archiepiscopatu per triennium contendentibus, tandem Honorius papa quartus vtroque abrogato, Henricum Basiliensem episcopum ordinis Minorum, in archiepiscopum ecclesie Moguntinæ præfecit, & Petrum præfatum medicum, in episcopum Basiliensis ecclesie ordinauit.

Eodem anno obiit Bertholdus 42. episcopus Herbipolensis, in maiori ecclesia sepultus: cui successit Mangoldus de Nuenburg, & præfuit annis 12.

MCCLXXXV.

Anno Craffonis abbatis 3. dominicæ natiuitatis 1285. ecclesia beatæ Mariæ semper virginis in Moguntia, dicta ad gradus, cum vna turri maioris ecclesie contigua & nouis apothecis crematur.

Eodem anno 6. iduum Ianuarij, ciues Herbipolenses, canonicos omnes & clerum omnibus bonis spoliates de ciuitate expulerunt.

Hoc ipso anno obiit Ludouicus comes Palatinus Rheni & Bauriæ dux, filius Ottonis, qui primus ex ducibus Bauriæ Palatinatum obtinuit, sicuti in præcedentibus dictum est. Sepultus est autem Ludouicus in monasterio Furstenfeld in Bauria, quod ipse in Bauria de nouo construxit, in satisfactionem interfectæ vxoris. Duos filios reliquit Rudolphum comitem Palatinum Rheni, qui vxorem duxerat Mechtildem filiam Adolphi regis Roman. de qua genuit Rudolphum, Rupertum & Adolphum, de quibus postea dicemus: & Ludouicum ducem Bauriæ postmodum Imperatorem Rom. qui duxit vxorem Margaretham, sororem Philippi regis Francorum. Alij dicunt ex filia neptem, quæ peperit ei Ludouicum marchionem Brandenburgensem, Stephanum ducem Bauriæ in Lanshuta commorantem, Albertum ducem Bauriæ in Straubingen residentem, Wilhelmum comitem Hollandiæ, Selandiæ & Hannoniæ ac Phrysiæ dominum, Ottonem dictum Romanum, quia Romæ natus fuerat, & Ludouicum alium ducem Bauriæ. Mater autem præscriptorum ducum Margaretha, sororis regis Franciæ & Vvillhelmi comitis Hollandiæ filia fuit, quæ patre sine filijs mortuo, comitatum paternum Hollandiæ, Hannoniæ ac Selandiæ obtinuit, eumque Vvillhelmo filio, quemadmodum suo loco dicemus, assignauit.

Eodem quoque anno obiit Martinus papa quartus Perusij, in maiori ecclesia sepultus, ad cuius sepulchrum nauis valetudinarii delati, cæci perducti, muti & claudi pristinam valetudinem receperunt. Huic in pontificatu successit Honorius quartus patria Romanus, Iacobus antea vocatus, diaconus cardinalis, & præfuit anno vno, diebus vndecim, vir bonus & integer, scientiæ & honestatis verus amator.

MCCLXXXVI.

Anno Craffonis abbatis 4. dominicæ autem natiuitatis 1286. Honorius papa prædictus, cassata electione canonicorum Moguntinensium, quam fecerant ante biennium

Epistola

*Opera
Historia*

Henricus si de Petro Medico & Gerardo de Epstein, Henricum episcopum Basiliensem (sicut supra diximus) ordinis Minorum in archiepiscopum ecclesie Moguntinae ordinavit, qui praefuit anno vno, mensibus vndecim, diebus quinque.

Rudolphi regis facti turpe. Eodem anno Rudolphus rex Rom. pecuniae avidus, rem principe turpem commisit: cancellarium suum in Italiam misit, qui accepta pecunia populos omnes liberos faceret, eos potissimum qui se pretio redimerent. Lucenses ob eam rem duodecim milia nummum in auri persoluerunt, Florentini vero sex millia. Qui statim liberi omnino facti, Magistratum quem priores artium vocant, addito vexillifero iustitiae creaverunt. In hunc modum & feliquae civitates plarumque sese pecunia interueniente in libertatem contulerunt.

MCCCLXXXVII.

Wernerus à iudaeo occiditur. Anno Crafftonis abbatis 5. qui fuit dominicae natiuitatis 1287. Iudaei quendam prae-
Becherach. rum Christianum ex villa Wamraid oriundum, nomine Wernerum, furtime rapientes ad oppidum Wesaliense iuxta Rhenum secum abducunt, eumque pro recipiendo sanguine eius, 13. calendas Maii ac ubus & cultris pungentes post longum martyrium crudeliter occidunt, cuius corpusculum in oppido Bacherach humatum, vique in praesentem diem in quadam capella ostenditur incorruptum, & ab incolis loci pro martyre veneratur, signisque claruisse multis dicitur.

Honorius papa 4. obiit. Anno praenotato obiit Honorius papa 4. & vacat Apostolica sedes mensibus 10. Ipse ordinem Carmelitarum non satis in consilio probatum, mutatis chlamydidibus virgularum in albas, & ordinem eremitarum sancti Augustini apud Parisios improbatum confirmavit. Sepultus est Romae in ecclesia sancti Petri.

MCCCLXXXVIII.

Dissensio capituli in electione. Anno Crafftonis abbatis 6. dominicae autem natiuitatis 1288. 15. calendas Aprilis obiit frater Henricus ordinis Minorum archiepiscopus Moguntinus, in maiori ecclesia Moguntinae sepultus: post quem iterum duo in dissensione electi fuerunt, Gerardus de Epstein canonicus Moguntinus, & archidiaconus Treuerensis, quem ante Henricum electum contra Petrum fuisse diximus, & Emericus de Schoneck scholasticus Moguntinus. Verum dum haec apud Moguntiam fierent, Apostolica sedes Honorio papa mortuo (sicut diximus) vacavit: propter quod, causa eorum non poterat neque in partibus neque Romae terminari.

Henricus archiepiscopus Treuer. obiit. Interea Henricus archiepiscopus Treuerensis moritur, & Gerhardus praedictus contra Bohemundum ab vna parte capituli in archiepiscopum postulat: qui tandem Nicolao papa quarto creato, Romam cum duplici electione profectus, contra Emericum Moguntinum & Bohemundum Treuerensem, archiepiscopum Moguntinum ab ipso papa ordinatus est, & praefuit annis 16. vir prudens & magnanimus, qui bene & vtiliter ecclesiam suam rexit, & multa strenue pace belloque gessit. Bohemundus autem in archiepiscopum Treuitorum ordinatus, praefuit annis 11. qui & ipse multa probe gessit, & iura ecclesiae defendit.

Dux Limpurgensis. Anno praenotato obiit dux Limpurgensis sine liberis, pro cuius ducatu magna inter Ioannem ducem Brabantiae & Reinhardum comitem Gelriae dissensio orta fuit. Tandem venit ad bellum. Dux Brabantiae habuit in sua parte Godfridum fratrem suum Brabantiae ducem, Adolphum comitem de Monte, Henricum comitem de Windeck, Walramum comitem de Iuliaco, Gerhardum fratrem eius comitem de Iuliaco, Euerhardum comitem de Marca, & fratrem eius, comitem quoque sancti Pauli, comitem de Loß, episcopum Leodiensem, eius Colonienfes, aliosque nobiles multos & fortissimos. Porro cum Reinaldo comite Gelriae fuerunt Siphridus archiepiscopus Colonienfis, Henricus comes Lutzenburgenfis, & frater eius Walramus, Ioannes quoque dominus de Limpurg, Henricus comes de Westenburg, comes quoque de Falckenburg, & alij complures, conferto praelio 3. die mensis Iunii, circa villam Worring dictam, in Colonienfi diocesi, multi ab vtraque parte ceciderunt: tandemque Ioannes dux Brabantiae victoriam obtinuit. Ibi inter alios nobiles multos ceciderunt Henricus comes de Lutzenburg, & Walramus frater eius, Reinaldus Gelriae comes à duce Brabantiae captus, non solum iuri suo ad ducatum Limpurg cedere, sed pro sui etiam liberatione multa castra, dominia & ingentem pecuniarum summam dare coactus fuit. Siphridus quoque archiepiscopus Colonienfis, ab Adolpho comite Montensi captus, per septem annos in custodia detinetur: nec prius dimitti potuit, quam se pecunijs, castris & prouentibus multis, cum graui dispendio ab eo liberauit.

Comes Gelriae contra Ducem Brabantiae. Capti fuerunt & alij multi, plures vero interempti. Sunt qui scribunt, in eo praelio centena hominum millia ad certamen belli conuenisse.

Arox bellum iuxta Worring. Eodem

Comes Gelriae Reinaldus captus.

Archiepiscopus Colonienfis captus.

tandem fratrum 4. mensibus exercitum positum suam in E Katzenburg purgauerunt uam m A Bauaria supra di Ottone 30 patre, de E staus, ecclesiam cit. His de Mont ecclesiae bus intul struxit. Situ intra nentem, 30 subiu gau Ann conuenit & modis gerent. qu filius tanc gentinam ut. Vnde sepulti erant obijt propter di Eo S. Mariae n bus 3. dieb Ann uenerunt Rom. regem mitem de dantem, q Rudolphi se pertinet aliquis ad sensum illi interfectus Ann suffragane

Eodem anno posteaquam sedes apostolica decem mensibus vacasset, cardinales tandem Perusij congregati, Hieronymum S. Sabinae presbyterum cardinalem, ordinis fratrum Minorum, in papam elegerunt, qui Nicolaus quartus nuncupatus, praesuit annis 4. mensibus 1. diebus 8. vir bonus, amator religionis & pacis.

Nicolaus papa 4. obiit.

MCCLXXXIX.

Anno Craffonis abbatis 7. dominicae autem natiuitatis 1289. Rudolphus rex iterum exercitum duxit in Burgundiam, & primo quidem ciuitatem Paterniacum obsidens cepit: postea comitem Burgundiae rebellem & periurum capiens, ad vincula coniecit. Comitem quoque Sabaudiae, & comitem montis Bellicardi similiter capiens, in ditionem suam iurare coegit.

Rex iterum in Burgundiam.

Eodem anno Emicho comes de Liningen, Dietherus filius Euerhardi comitis de Katzenelenbogen, Walterus comes de Geroldesfack, Gerlacus senior dominus de Limpurg, comes quoque de Welinggen, & comes de Reneck, vno tempore apud Nigram sylvam misere obierunt.

Comites sui obierunt.

MCCXC.

Anno Craffonis abbatis 8. qui fuit dominicae natiuitatis 1290. obiit Henricus dux Bauariae filius Ottonis primi, ex ducibus Bauariae Palatini comitis, frater Ludouici, de quo supra dictum est: qui habuit uxorem Elisabeth, filiam regis Bela Vngariae: qua peperit ei Ottonem Vngariae regem, Ludouicum & Stephanum duces Bauariae: qui duo, mortuo patre, dominium in Lanshuta tenuerunt.

Henricus dux Bauariae moritur.

Eodem anno, 6. nonas Maii, obiit Petrus, monasterij mei Spanheimensis abbas octiduaus, cui successit Ioannes secundus, & praesuit annis 7. mensibus 11. qui omni studio ecclesiam exornare curauit, quam etiam anno suo primo dedicari a nouo cum altaribus fecit. His temporibus Siphrido Colonienfis ecclesiae archiepiscopo, sub custodia comitis de Monte, per septennium (sicut diximus) captiuo, Walramus comes de Iuliaco per terras ecclesiae Colonienfis, ferro debacchatus & igne, multa damnorum incommoda pauperibus intulit. Castrum ecclesiae fortissimum, Zulph dictum, inter alia cepit, & aefunditus destruxit. Simili vesania concitatus Euerhardus comes de Marcha, cum suorum valido exercitu intrauit Westphaliae, & Angariae ducatum ad dominium ipsius archiepiscopi pertinentem, incendio & rapina deuastauit, & multas munitiones terrae, castra & oppida sibi subiugauit.

Petrus abbas Spanheimensis obiit.

Comes Iuliacensis Walramus.

Euerhardus comes Marchia.

MCCXCI.

Anno Craffonis abbatis 9. dominicae autem natiuitatis 1291. Rudolphus rex Romanorum conuentum principum solennem celebrauit in Franckfordia, vbi multis precibus, viis & modis, principes conabatur inducere, vt filium suum Albertum ducem, in regem eligerent: quod tamen obtinere non potuit, licet post mortem Adolphi de Nassau, idem filius tandem rex fuerit factus, vt suo loco dicemus. Rudolphus igitur cum amicis suis Argenzinam se conferens, animi recreandi gratia, in infirmitatem incidit, qua curari nequiuit. Vnde cum festinatione Spiram se duci fecit, vbi antecessores sui Reges & Imperatores sepulti erant. Quo cum peruenisset, mox anno praenotato, in octaua diuisionis Apostolorum obiit, ibique in maiori ecclesia sepultus fuit, & vacauit imperium quasi anno vno, propter discordiam principum.

Conuentus Principum.

Rudolphus rex Spira moritur.

Eodem anno in mense Decembri obiit Nicolaus papa quartus Romae, in ecclesia S. Mariae maioris cum honore sepultus, & vacauit sedes Apostolica annis duobus, mensibus 3. diebus 18.

Nicolaus papa 4. obiit.

MCCXCII.

Anno Craffonis abbatis 10. dominicae natiuitatis 1292. in principio mensis Maii conuenerunt principes in Franckfordia, postquam imperium ferme ad annum vacauit, vt Rom. regem eligerent. Qui multis inter se consilijs & tractatibus habitis, Adolphum comitem de Nassau regem decernunt, virum insignem, sed milite ac pecunijs parum abundantem, qui regno suscepto imperauit annis 6. Contra hunc Albertus dux Austriae filius Rudolphi regis defuncti, se quorundam principum auxilio erexit, dicens imperium ad se pertinere iure paterno, neque alium eligendum quam diu de regali prosapia idoneus aliquis ad regnum potuerit inueniri. Vnde cunctis diebus quibus vixit Adolphus, infensum illum habuit, donec tandem desertus a principibus in agro Wormatiensi ab eo interfectus fuit.

Adolphus comes de Nassau fit rex annis 6.

Albertus dux Austriae.

Adolphum interfectus.

Anno praescripto Gerhardus archiepiscopus Moguntinus synodum prouincialem suffraganeis & praelatis suis, in Aschaffenburg celebrandam indixit, vbi conuenerunt

Synodus Moguntina.

Eodem

Epistola

Opus
Histo

Episcopus Spirensis capitur in Sira.
episcopi Eisterensis, Spirensis, Augustensis, Herbipolensis, Bambergensis, Hildeshemensis, & Wormatiensis, cum alijs multis abbatibus, praepositis, decanis atque presbyteris, qui multa & varia in negotijs ecclesiasticis vtilia statuerunt. Soluta consilio, cum vnusquisque suo proficisceretur itinere, Gerhardus praepositus Traiectonensis, filius Euerhardi comitis de Katzenelenbogen, Fridericum episcopum Spirensis in via iuxta villulam quae prope Mogonum sita (Kesterbach nominatur) cepit, captiuumque abduxit, quousque interueniente concordiae pacto dimissus ab eo fuit.

MCCXCIII.

Wormatia concremata.
Anno Craffonis II. dominicae autem natiuitatis 1293. Wormatia: ciuitatis magna pars denuo incendio horribili conflagrauit.

Simon obiit.
Eodem quoque anno in die sancti Othmari abbatis, obiit Simon episcopus Wormatiensis, & in monasterio Schonaugiensi sepultus est. Quo mortuo in successorem electus fuit Gerhardus filius comitis Hirsuti, vulgariter dicti Rugraff: qui priusquam confirmari posset, Apostolica sede vacante imatura morte praeventus est. Post hunc electus fuit anno sequenti Euerhardus de Stralenberg, qui praefuit decem mensibus dumtaxat, & mortuus est.

Adolphus rex.
Eodem quoque anno Adolphus rex Rom. nouus, exercitum duxit contra Marchiones Miinenses, ipsamque marchiam Romano imperio subditam fecit, atq; cum suis principibus obedientem. Inter Philippum regem Gallorum, Eduardumque regem Anglorum, hoc ipso anno bellum quod aliquot annis cum ingenti amborum clade durauit, initium sumpsit, non sine multorum sanguine.

Euerhardus comes Wirtemberg.
His etiam temporibus Euerhardus comes de Wirtemberg cum Alberto Austriae ducis sentiens, Adolphum regem Rom. persequitur, multa illa damna inferens, multaque recipiens illata. Comes iste Euerhardus homo quietis impatiens, amator belli, semper in motu, semper inquietus, cum omnibus regibus, qui suo tempore Rom. gubernabant imperium contentiones habuit: omnibus infestus, omnibus rebellis & contrarius fuit. Rudolpho primo confederatus quatuordecim comitibus (sicut supra diximus) rebellauit. Postea persequenti Adolphum, duci Alberto firmissime adhaesit. Deinde mortuo Adolpho, non minus Alberto contrarius erat, quam alios ante eum reges pro viribus fuerat persequutus.

Crafftus obiit.
Anno praenotato moritur Crafftus huius monasterij Hirsaug. octauus & vigesimus abbas, anno regiminis sui II. completo, vir quidem suo tempore bonus, sed antiquis patribus zelo & feruore monasticae integritatis minime comparandus, quippe qui collapsam regularis disciplinae obseruantiam & reperit & dimisit.

DE GODFRIDO, HUIUS MONASTERII ABBATE XXIX.
qui praefuit annis 7. & de varijs gestis illius temporis in Alemania.

Godfridus abbas 29.
Vita & mores Godfridi abbatis.
CRAFTONE venerabili abbate mortuo atque sepulto, ad electionem noui pastore fratres huius monasterij ad locum capitularem conuenientes, praemissis orationibus consuetis, maturum inter se coeperunt habere tractatum. Qui tandem post multa consilia vnanimiter elegerunt Godfridum venerabilem senem, qui longo tempore custodis officium tenuit, natione Sueuum, honestis secundum seculam parentibus ortum, qui a Friderico episcopo Spirensi confirmatus, & ex more benedictus, in ordine abbatum huius monasterij nonus & viceimus, praefuit annis 7. Erat autem homo magnae staturae & elegantis personae, de militari genere procreatus, in agendis promptus & idoneus, ingenio subtilis, consilio eautus & prudens, eloquio disertus, actione praecipuus, vita & conuersatione maturus. Collapsam regularis disciplinae obseruantiam libenter ad pristinum integritatis suae statum reduxisset, sed obliuiscens sibi monachis iam dudum in laxitate consuetis, ac malicia temporum reclamante, sanctum reformandi propositum debito mancipare affectui non potuit. Occasione tamen huius voluntatis multas rebelliones & molestias eorum sustinuit, qui cum esset vir prudens, omnes consilio facile superauit.

MCCXCIII.

Celestinus papa.
Celestinus ordo.
Anno eius primo currente, qui fuit dominica natiuitatis 1294. posteaquam sedes apostolica biennio, & ferme quatuor mensibus vacasset, diuina tandem (vt credebatur) ordinatione, in papam fuit electus Celestinus quintus, eremita, sub regula S. patris nostri benedicti profectus: a quo Celestinorum ordo sumpsit initium, vir sanctissimae conuersationis, Petrus ante pontificatum vocatus, qui praefuit mensibus tantum 5. & renunciauit papatu.

partim
none
gem A
Rex A
condi
gio ei
vltus co
Anglo
10
10
dione
Rom. A
rex prin
tare co
E
tis, mul
archiep
metuen
10
in maxi
rat, ma
nifice no
S. Petrus
mitteris
beas ten
Eo
An
Herbipol
contenti
Eo
manus ac
ius, qui i
suscepit, r
prelia co
Eod
clesiam T
na curta a
nibus & b
An
dia, magn
Aprilis co
Phrysiame
His q
& dissensio
seck, & qui
tenberg An
rias, contu
scopus, eius
Landgrau
cum multi
vnanimite
uersus eum
lito, quous
dem depon
Anno